

А съна твоего, и съадимъ его: и
Б съоры съна своего. И вѣсть єгда
всѧчиша цркви Глаевъ словеса жены,
а) разара рѣзъ скол, и самъ хо-
ждаше по стѣнѣ, и видѣша людѣи
б) бретиши на плоти єгѡ виѣтре. И
рече цркви сїа да сотворитъ мнѣ Ег҃а,
и еїа да приложитъ мнѣ, аще вѣдетъ
г) глаука Глассейва на немъ лиесъ. Глау-
сей же сѣдаше въ домѣ своемъ,
и старцы сѣдахъ съ нимъ. и по-
слѣ цркви мѣста предъ лицемъ своимъ,
и прежде да же прѣти по посланномъ
изъ немъ: и той рече изъ старцемъ:
не вѣсте ли, гдѣко послѣ съна оу-
бийцы сїен, да ѿспѣтъ глаука мою;
видите, єгда приидетъ вѣстникъ,
заслючите аверги, и стисните єгѡ
во авергахъ: не топотъ ли ногъ госпо-
дина єгѡ въ саѣдѣ єгѡ; И аще
аг) ємъ глоука съ ними, и се вѣст-
ники синые изъ немъ: и рече: се сїе
сало ѿ Глаука: что потерплю Гдеин
изъ семъ.

ГЛАУКА 3.

Б а) рече Глассей: слышите слово
Гдѣ: сице глаголетъ Глаука:
такоже часъ сїен, оутро мѣра
мѣсяцъ пшеничны вѣдетъ за сіяль
Елінъ, и дѣлъ мѣры мѣсяца за
сіяль Елінъ во вратѣхъ Самаринъ.
И ѿбѣциа трестатъ, на єгѡже
рѣкѣ цркви почивашъ, и рече ко Гла-
ссею: се аще ѿберзетъ Глаука и хлѣбъ
нѣкія, то не вѣдетъ глаголъ сїенъ.

а) выше є, є з. б) выше є, є й. в) г) мѡї гї, є мї. г) ниже ѡ, є з.

и Глассей рече: се ты оузвиши О-
чима твоима, и ѿтѣдъ не имаши
гости: И бѣхъ четвѣри мѣсяца про-
важеннѣ ^{в)} при вратѣхъ града: и рече
мѣсяцъ ко исиреннемъ своемъ: что
мы сѣдимъ Здѣ, дондеже оумремъ;
Аще речемъ: видѣмъ ко граду, то
гладъ есть ко градѣ, и оум-
ремъ тѣмъ: аще же сѣдимъ Здѣ,
то и таико оумремъ: и наше видѣмъ,
и видѣмъ въ полку Суринскій: аще
живатъ на, живи вѣдемъ: аще ли
оумергватъ на, то оумремъ. И
восташа въ сѣмрацѣ нѣ въ полку
Суринскій: и видоша среди полка
Суринска, и се не бѣ мѣжа тѣ.

и) И Глаука съшанъ сотвори полку
Суринскому гласъ изоленіца, и гласъ
ко ней, и гласъ сіалы великия. и рече
мѣсяцъ изъ вратѣхъ своемъ: се наше
наалъ есть на наехъ цркви Глаевъ цркви
Хеттейскіи, и цркви Гигупетскіи прѣ-
ти на на. И восташа, и вѣжаша
въ сѣмрацѣ, и вѣстовиша сѣни скол, и
коно скол, и осла скол, гдѣко-
же вѣша въ стани, и вѣжаша душа
ради скола. И видоша прокажен-
ніи си до среды полка, и видоша
изъ сѣни Елінъ, и гадоша, и пыши,
и вѣаша ѿтѣдъ серебро, и злато,
и дѣжды: и ѿдоша, и скриша,
и возвратиша, и видоша въ дру-
гую сѣнь, и вѣаша ѿтѣдъ, и ѿ-
доша, и скриша. И рече мѣсяцъ
ко исиреннемъ своемъ: не таико мы